

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1995 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 1ο • ΦΥΛΛΟ 1ο • ΔΡΑΧΜΕΣ 150

"Προς συντήρησην του ψυχοραγούντους τούτου κοινωνικού καθεστώτος, ανεφάνησαν ήδη επί της πολιτικής και δημοσιογραφικής σκηνής, υποκείμενα τινά επαγγελμένα πομπωδώς, ότι ενδιαφέρονται σπουδαίως υπέρ των εργατών και προτείνουσι την ταχείαν λήψιν μεταρρυθμιστικών μέτρων υπέρ αυτών."¹

Αν και έχουν περάσει περίπου εκατό χρόνια από τότε που γράφτηκαν τα παραπάνω λόγια, έχουν τη διαχρονική δυναμική να

ανακαλύπτουν και να ξεσκεπάζουν αυτό που και σήμερα, απειρωνώς πολλαπλασιασμένο συνεχίζει να μας απασχολεί, τη σχέση των καταπιεσμένων με αυτούς τους διαιμεσολαβητικούς μηχανισμούς που διαιωνίζουν την υποδούλωση των ανθρώπων στην κεφαλαιοκρατική παραγωγή και το κράτος.

Ακούγοντας λοιπόν τις ραδιοφωνικές διαφήμισεις για το συνέδριο της ΓΣΕΕ στον Αστέρα Βουλαγμένης, αυτό το γκροτέσκο και κωμικοτραγικό γεγονός, μας κάνουν αρχικά να γελάμε μα και και

ΣΑΣ ΕΝΝΟΗΣΑΜΕΝ (για άλλη μια φορά)

να οργιζόμαστε με το αίσχος που δημοσιοποιείται για άλλη μια φορά απροκάλυπτα.

Επιτέλους η εργατική τάξη στα σαλόνια! Ανάμεσα σε αστακούς και ακριβά κρασά και πολύ σύγχρονη τεχνολογία. Οι μάνατζερ του ξεπούληματος κάθε διεκδίκησης και κάθε αγώνα ξέρουν να φροντίζουν πολύ καλά τους εσωτερούς τους. Και ακόμα καλύτερα ξέρουν να τους φροντίζουν οι πατρώνες και τα αφεντικά τους, η εργοδοσία και το κράτος που τους χρηματοδοτεί με 3,5 δις αναγνωρίζοντας έτσι τις υπηρεσίες τους.

Εξάλλου είναι νωπές οι μνήμες από την αποκατάσταση του μεγάρου της ΓΣΕΕ και όλες τις εορταστικές εκδηλώσεις που τη συνόδεψαν, μέγαρο που "λύνει" τα προβλήματα του προλεταριάτου το οποίο παρόλα αυτά συνεχίζει να εξολοθρεύεται στους χώρους δουλείας (αν έχει) και έξω από αυτού εξίσου.

Οι γνήσιοι έμποροι βγάζουν την πραμάτεια τους στο σφυρί, μας καλούν να αγοράσουμε ΓΣΕΕ, να καταναλώσουμε μπόλικη ιδεολογία ψεύδους και παθητικοποίησης, αφού

οι φωτισμένοι ηγέτες θα λύσουν για μας όλα τα προβλήματα της εργατικής τάξης, χωρίς εμείς να κουραστούμε καθόλου, μένοντας ήσυχοι θεατές μιας σαπουνόπερας γεμάτης χλιδή για τον έρωτα μεταξύ των μανδαρίνων της ΓΣΕΕ και των αφεντικών.

Σπόνσορες αυτού του τσίρκου που θέλουν να μας παρουσιάσουν σαν συνέδριο είναι η λιτότητα, η ταξική και εργασιακή ειρήνη, το εθνικό συμφέρον, η ευρωπαϊκή σύγκλιση κτλ. Γενικά όλα αυτά με τα οποία μας φλοιώνουν το μυαλό και τις σκέψεις, τις αγωνίες και τα όνειρα. Με κάθε μέσο, με κάθε τρόπο, από τις επιθέσεις των ΜΑΤ σε πορείες μαθητών ή συνταξιούχων, δηλαδή από την ωμή καταστολή οποιουδήποτε μπορεί να γίνει επικίνδυνός και να αμφισβητησει τις επιλογές τους, μέχρι τους τρόπους με τους οποίους το εργοστάσιο - πόλη ρουφάει τη ζωή μας (με το εμπόρευμα και την ανία), προσπαθούν να μας αφήσουν στην αδράνεια του παρατηρητή, στην υποταγή του μικροαστούλη βολεμένου θεατή, προσπαθούν να συ-

ντρίψουν τη δράση για ένα κόσμο διαφορετικό και ανθρώπινο.

Οι μάσκες έχουν πέσει εδώ και καιρό. Διακρίνουμε καλά το αληθινό πρόσωπο των έμμισθων τσοπανόσκυλων του κράτους. Αυτής της γραφειοκρατικής φάρας, η οποία τη στιγμή που οι προλετάριοι δέχονται μία από τις φοβερότερες επιθέσεις από τα αφεντικά και την κυριαρχία, τη στιγμή που ο κόσμος έχει γίνει στην κυριολεξία αβίωτος, έχει το θράσος να "συνδιασκέπτεται" σε σουτίτες και μέγαρα.

Όμως δεν αρκεί κανένας να μεμψιμοιρεί για αυτά που σύμβαίνουν γύρω του αλλά να αγωνιστεί για την καταστροφή τους. Χειρότερο από το "ήθος δούλου" είναι το ήθος της παραίτησης και της αδράνειας. Τα πράγματα είναι δύσκολα αλλά αντιστρέψιμα. Κράτος και αφεντικά το ξέρουν καλά μια και αυτό φοβούνται. Κομμάτι του φόβου τους είναι και το νεοπαλιό νομοσχέδιο που ετοιμάζουν για τις πορείες και τις συγκεντρώσεις. Το ζητούμενο για μας είναι το εφιαλτικό για αυτούς. Ας βρούμε λοιπόν τους τρόπους που η α

Συνέχεια στη σελίδα 4

ΕΞΚΙΝΑΜΕ!

Μετά από πολύμηνες ζυμώσεις, μετά από μια πορεία επιτυχών αλλά και λαθών ξεκινάμε την κανονική έκδοση και πανελλαδική κυκλοφορία της εβδομαδιαίας αναρχικής εφημερίδας ΑΛΦΑ.

1 Ο χαρακτήρας του εγχειρήματός μας ήταν και παραμένει πειραματικός, ένας χαρακτήρας αναζήτησης. Πώς αλλιώς θα μπορούσε να είναι; Κατατέθειμένη εμπειρία, πάνω σε μια τέτοια έκδοση, δεν υπάρχει - είμαστε υποχρεωμένοι να την κατασκευάσουμε. Πολιτική ομάδα με συγκεκριμένες συνθέσεις αποφύγουμε να δημιουργήσουμε - βρεθήκαμε μαζί και λειτουργούμε παρέα με τις διαφορετικότητές μας.

Τα οικονομικά μας μέσα πενιχρά, τα προβλήματα και οι υποχρεώσεις πρωτόγνωρες, τελικά αυτό που μας συνέδει, αυτό που αποτελεί τη βάση της προσπάθειάς μας, αλλά και αυτό που όρισε την επιλογή των συγκεκριμένων διαδικασιών, δεν είναι άλλο από την πίστη και την αφοσίωση σε αυτό που κάνουμε, από την καθαρότητα και τιμιότητα των σχέσεων και της συνεργασίας μας (πράγματα που πρώτα από

όλα απαιτούμε από τους υπόλοιπους συντρόφους από τον ενθουσιασμό που πάρα τις δυσκολίες είναι αυτός που τελικά μας έφερε στο "ένα μόλις βήμα πριν"...

2 Διακρίναμε κάποια στοιχεία στην σημερινή πραγματικότητα, στοιχεία που κάνουν ακόμα πιο απαραίτητη την ποιοτική και πόδοτική άνοδο του αναρχικού-επαναστατικού λόγου και προπαγάνδας. Η γενικευμένη κρίση του λόγου καθαυτού μέσα στην ίδια την καθημερινότητα, η νέα εξουσία των ΜΜΕ και ο συνακόλουθος εκφυλισμός κάθε έννοιας πληροφόρησης-ενημέρωσης, το ολόενα και αναδύομενα αδιέξοδα της δημοκρατικής διαχείρισης, η αποτυχία των ιδεολογιών αλλά και η ανάδυση μιας ολότελα νέας ριζοσπαστικοποίησης πλάι στον κοινωνικό κυνισμό ή απάθεια, αποτελούν γεγονότα που μπορούν ανάλογα με το πώς θα αντιμετωπιστούν, τόσο να εινοχύσουν όσο και να απειλήσουν την ύπαρξη και την προοπτική αυτών που παλεύουν για μια καινούρια, ελεύθερη κοινωνία.

Πολιτική ομάδα με συγκεκριμένες συνθέσεις αποφύγουμε να δημιουργήσουμε - βρεθήκαμε μαζί και λειτουργούμε παρέα με τις διαφορετικότητές μας. Ο λόγος δεν έχει τεχνικές δυνατότητες μαζικής απεύθυνσης και συχνά εγκλωβίζεται σε μικρόσκοπους και στενούς κύκλους. Πέρα από αυτό, η έλλειψη αληθινά επιθετικών κινήσεων και ο περιορισμός σε μια τακτική άμυνας και αναμονής, είναι ευνόητο πως κάθε

άλλο από το να φέρνει κοντύτερα την επιτυχία. Εμείς χωρίς να αναμένουμε "θεραπεία δια πάσα νόσο" προσπαθούμε απλά να βοηθήσουμε στη λύση κάποιων προβλημάτων. Μέσα από την πολυμορφία και διαφορετικότητα των απόφεων και της δράσης μας - κάτι που επιτέλους πρέπει να γίνει αποδεκτό "από τον χώρο για τον χώρο" - ξεκινάμε αυτήν την επιθετική κίνηση μαζικής απεύθυνσης και προπαγάνδας που λέγεται εβδομαδιαία αναρχική εφημερίδα...

3 Την ίδια στιγμή, θεωρούμε, πως στα πλαίσια του αναρχικού χώρου αναδεικύνονται συγκεκριμένες ελλείψεις. Ο λόγος δεν έχει τεχνικές δυνατότητες μαζικής απεύθυνσης και συχνά εγκλωβίζεται σε μικρόσκοπους και στενούς κύκλους. Πέρα από αυτό, η έλλειψη αληθινά επιθετικών κινήσεων και ο περιορισμός σε μια τακτική άμυνας και αναμονής, είναι ευνόητο πως κάθε

Το ΑΛΦΑ είναι ένα έντυπο ανοιχτό. Θέλουμε μια εφημερίδα ζωτανή, θέλουμε τις απόψεις να κατατίθονται και να συγκρούονται, θέλουμε να βοηθήσουμε τη δράση (δράση που κανένα έντυπο δεν μπορεί να αναπτυχθεί, θέλουμε να δούμε την αναρχία κοντύτερα στη νίκη).

Με όλη την τιμιότητα των προθέσεων αλλά και των πραχτικών, είμαστε πλέον στην τελική ευθεία. Ευχαριστούμε όλους τους συντρόφους που μας βοήθησαν και περιμένουμε κάθε συντήρηξη και κυρώσι, κάθε καλή πίστη, γιατί πέραν των άλλων πιστεύουμε πως αυτή η προσπά-

θεια την αξίζει και τη χρειάζεται.

Η συντακτική ομάδα του "ΑΛΦΑ"

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ 7 ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

ΚΑΡΑΤΖΑΣ - ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ - ΣΕΙΣΙΔΗΣ - ΞΥΔΑΣ - ΚΑΡΑΛΕΜΑΣ - ΜΑΖΟΚΟΠΟΣ - ΤΣΑΤΣΟΥΛΑΣ

Σχόλια

★ Στις 20 εφημερίδες που αρθρογραφεί ο κ. Έκο δημοσίευσε την εμβριθή κατηγορία του για τα Μ.Μ.Ε. Νέος θρίαμβος της διανόσης!

★ Τους ρίχνουν τις τιμές και διαμαρτύρονται. Εφημερίδες εναντίον. Media Shop και οι εκδότες ανακαλύπτουν πόσο κακή είναι η ελεύθερη αγορά.

★ Ζωντάνεψε αιφνιδίως ο Ελ Σιντ και απειλεί με διαγραφές. Η εξουσία ανασταίνε...

★ Τριάντα χιλιάδες εργατικά ατυχήματα το χρόνο συμβαίνουν στην Ελλάδα. 30.000 θύματα της τρομοκρατίας.

★ Την Αττική έχει στο εξώφυλλό του το νέο τρίτο έπος για τη «Μακεδονία» του φιλέλληνα N. Hammond. Ισως σε ένδειξη ευγνωμοσύνης για τη χρηματοδότηση.

★ Μια καλή ευκαιρία για ατομικά κέρδη, μια καλή ευκαιρία για κοινωνική ευαισθησία, μια καλή ευκαιρία για να ασχολείται με "κάτι" ο κόσμος, για τον ίδιο για τα ΜΜΕ, για το κράτος, η υπόθεση Μονσελά είναι απλά μια πολύ καλή ευκαιρία...

★ Κακόμοιροι μπάτσοι, καλούνται τώρα να πληρώσουν τις εντολές του Χριστιανού υπουργού για τον ξυλοδαρμό των γερόντων,, Τι να κάνουμε, αυτά έχει το μισθοφοριλίκι...

★ Οριστικά κλείνει η υπόθεση Κοσκωτά με παύση της δίωξης για σύλληψης τους κατηγορούμενους. Η ανεξάρτητη δικαιοσύνη ξαναχτύπησε...

★ Στις 15 του μηνός το κέντρο ζωής και ζητίευσης οργάνωσε happening στο Θησείο, όπου παρουσίασαν το υπό αγορά μηχάνημα ανταλλαγής των χρησιμοποιημένων συριγγών με καινούργιες, φυσικό ορό και προφυλακτικό. Έτσι ο χρήστης θα μπορεί να ανταλλάσσει την παλιά του σύριγγα με μια νέα. Στο happening παραβρέθηκαν "διασημότητες" της πολιτικής και κοινωνικής σκηνής, Δαμανάκη, Βαλιανάτος, Ανδριανόπουλος, και πλήθος δημοσιογράφων, που αντάλλαξαν της χρησιμοποιημένες τους σύριγγες με νέες. Όλα αυτά είναι καλά, μας γεννιέται όμως η απορία: ξέρουν πολλούς χρήστες να κυκλοφορούν με τα χρησιμοποιημένα κανάκια στην τσέπη;

★ Στης 20 εφημερίδες που αρθρογραφεί ο κ. Έκο δημοσίευσε την εμβριθή κατηγορία του για τα Μ.Μ.Ε. Νέος θρίαμβος της διανόσης!

Άγιοι Ανάργυροι: ΕΝΑ ΨΕΜΑ ΚΑΙ Ο ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ ΤΗΣ "ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΗΣ"

Ο Σπύρος Κηπουρός στο νοσοκομείο μετά την επίθεση των "αγανακτισμένων" στους Άγιους Αναργύρους

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ 4 ΜΑΡΤΙΟΥ στην πλατεία Αγίων Αναργύρων, δείπνο απέτεθηκαν και τραυμάτισαν θανάτου με μαχαίρι τον 18χρονο Λάζαρο Καυκιά. Τα ΜΜΕ βγήκαν και ξέρασαν διάφορα ρατσιστικά για τους "αλβανούς φονιάδες". Τι κι αν από την σύλληψη αποδείχτηκε ότι οι έξι αυτοί άνθρωποι είναι κάτοικοι της νοτιούς Αλβανίας, της "βόρειου Ήπειρου", "ελληνικές βορειοηπειρώτες" δηλαδή όπως ανάλογα με το κλίμα παρουσιάζονται. Δεν ήταν δα και δύσκολο (αφού όλα τα εξωτερικά χαρακτηριστικά είναι ίδια) και εφόσον δεν ήταν καμια υπόθεση Πύρρου Δήμα, να παρουσιάστουν σαν "αλβανοί εγκληματίες".

Όμως το γνωστό από τα media περιστατικό είναι έτσι κι αλλιώς η μισή αλήθεια. Και επειδή έχουμε ότι η μισή αλήθεια είναι ένα ολόκληρο ψέμα, ένα ψέμα που στο συγκεκριμένο γεγονός σχετίζεται άμεσα με την διάδοση και την ενίσχυση του ρατσισμού, κρίνουμε αναγκαίο να σταθούμε λίγο στο παρελθόν αυτής της ιστορίας που σκότιμα κρύψτηκε από τα ΜΜΕ. Στην περιοχή αυτή λοιπόν τον τελευταίο καιρό γινόντουσαν συνάριτσεις νεαρών "χουλγάκων" σε μετανάστες της περιοχής. Ο ποδοσφαιρικός αγώνας τελείωνε και ύστερα από το ξύλο με τους "εχθρούς" της αντίπαλης ομάδας, οι χουλγάκινοι των Αγίων Αναργύρων, συνέχιζαν τα βίαια χόμπι τους κυνηγώντας και ξυλοκοπώντας τους ήδη κυνηγημένους αλβανούς μετανάστες. Τσαμπουκάς της συνοικίας και πρωτοστάτης των επιθέσεων αυτών ήταν ο νεκρός πια γιας αστυνομικά Λάζαρος Καυκιάς.

Κάποιας έτσι φτάσαμε στο γεγονός της 4/3. Κάποιοι μετανάστες, (ακόμα και οι βορειοηπειρώτες αντιμετωπίζονται το ίδιο ρατσιστικά) πέρασαν στην αντεπίθεση, αγνοώντας όλες τις συνέπειες μια τέτοιας επίθεσης αφού απεγνωσμένα αμύνονται όπου και από πάνες αντιμετωπούν σε έναν πλεόμενο που τους έχει κηρύξει η κοινωνία: Εύλογα λοιπόν γεννιούνται κάποια ερωτήματα. Πόσο καιρό θα μπορούσαν ακόμα να αντέξουν οι μετανάστες όλο αυτόν τον κρυφό φασισμό, που τους περιορίζει, τους έχει τιλτίζει, τους υποτιμά, τους κλέβει, τους βιάζει και τους δολοφονεί; Μήπως θα' πρεπει με την σωπή τους και την αντοχή τους στον πόνο στην ουσία να πάνε μια κατά-

ραστούσουν τους διαφορετικούς σαν εξιλαστήρια θύματα μίας κοινωνίας κοιμισμένης στον ύπνο της πληροφόρησης των ΜΜΕ. Όλα αυτά είναι δουλειές με αποτελέσματα από την πλύση εγκράφου που κάνουν τα media, δουλειές που για να παρουσιάσουν πατάνε πάνω στην αξιοπρέπεια του καθένα μας, που μπλοκάρουν το μαλάρι μας, που μιλάνε με τα σόματά μας και χρησιμοποιούν τα μάτια μας για να βλέπουν ότι αυτοί γουστάρουν να δούνει. Γιατί εμείς δεν μπορούμε να καταλάβουμε ούτε τον ένα και πραγματικό διαχωρισμό ανάμεσα στους μιριάδες πλαστούς. Ανάμεσα σε εξουσιαστές - εξουσιαζόμενους. Έτσι στρώνεται το παιχνίδι για να πατήσουν οι "γορύλες" με τα ξύρισμένα κεφάλια. Μόνο που αυτοί είναι απλά διακοσμητικά στοιχεία. Όταν έχεις να κάνεις με ένα κράτος που φωνάζει "έχω οι ξένοι" με μαζικές απελάσεις μεταναστών, με άθλιες συνθήκες δουλειάς, με βιασμούς, ακόμα και με δολοφονίες στα σύνορα.

Και όταν για την ευκολόπιστη κοινωνία είναι η τυχαία εκπυροσκόρπηση όπλου μπάτσου ή στρατιωτικού που ευθύνεται για τους φόνους των μεταναστών, άλλο τόσο εύκολα αποδέχεται σαν πράξη αγανάκτησης τον άγιο ξυλοδαρμό από πολλούς αγανακτισμένους, του Σπύρου Κηπουρού, το βράδυ της Τρίτης 7/3 στους Άγιους Αναργύρους, γιατί τον πέρασαν για αλβανό! Έτσι... όπως πέρασαν και τα ΜΜΕ άρα και η κοινωνία τους δράστες της επίθεσης για αλβανός.

Όλα αυτά είναι ικανά στο να πα-

βανούν. Ίδια εξωτερικά χαρακτηριστικά, ίδια εσωτερική κατωτερότητα. Αν δεν πάρουμε ενέργη θέση σε όλα αυτά τα γεγονότα καθώς και σε όλα εκείνα που με την υπάρξη τους χτυπούν στην ουσία την ελευθερία, τότε αύριο όταν το βρεθούμε μπροστά σε φαινόμενα ρατσισμού που δεν μπορούμε σήμερα να φανταστούμε θα μας αναλογεί το μεγαλύτερο μέρος της ευθύνης. Ίσως ένα απόσπασμα μιας προκήρυξης που μοιράστηκε κατά την αντιρατσιστική διαδήλωση αναρχικών - αντιεξουσιαστών στο Κριεκούκι Αττικής τον Ιούλιο του 93 με αφορμή τις εκεί επιθέσεις "ελληνόψυχων" κατά μεταναστών, θα μπορούσε να αποτελεί την ουσία, αυτό που πρέπει τελικά να δούμε βαθιά: "Χώρις περιστρόφης.

Ο ρατσισμός δεν αρχίζει με τη βία. Εκεί τελειώνει. Ο ρατσισμός αρχίζει από το "αυτοί είναι το πρόβλημα". Αρχίζει από την περιφρόνηση. Αρχίζει από την ηλίθια γενίκευση, όπου ο καθένας θεωρείται ειδώλο ενός έθνους, μιας φυλής, μιας θρησκείας και για αυτό ένοχος. Και όταν αρχίζει ο ρατσισμός φουντώνει στα πανούκλα, χτυπώντας τη συνείδηση και την αξιοπρέπεια της κοινωνίας, κάθε κοινωνίας που περιβάλλει τους μετανάστες εργάτες. Όμως δεν είναι αυτοί το πρόβλημα. Το πρόβλημα είναι ο ρατσισμός σε εξουσιαστές - εξουσιαζόμενους. Έτσι στρώνεται το παιχνίδι για να πατήσουν οι "γορύλες" με τα ξύρισμένα κεφάλια. Μόνο που αυτοί είναι απλά διακοσμητικά στοιχεία. Όταν έχεις να κάνεις με ένα κράτος που φωνάζει "έχω οι ξένοι" με μαζικές απελάσεις μεταναστών, με άθλιες συνθήκες δουλειάς, με βιασμούς, ακόμα και με δολοφονίες στα σύνορα.

Και όταν για την ευκολόπιστη κοινωνία είναι η τυχαία εκπυροσκόρπηση όπλου μπάτσου ή στρατιωτικού που ευθύνεται για τους φόνους των μεταναστών, άλλο τόσο εύκολα αποδέχεται σαν πράξη αγανάκτησης τον άγιο ξυλοδαρμό από πολλούς αγανακτισμένους, του Σπύρου Κηπουρού, το βράδυ της Τρίτης 7/3 στους Άγιους Αναργύρους, γιατί τον πέρασαν για αλβανό! Έτσι... όπως πέρασαν και τα ΜΜΕ άρα και η κοινωνία τους δράστες της επίθεσης για αλβανός.

Έγιναν διαφορετικά σε καινούριους κινητήρες, σε βιοδιασπώμενα απορρυπαντικά και σε καινούργια σπρέι χωρίς χλωριοφθοριάνθρακα, το πρόβλημα θα παραμένει. Ο καταναλώτης που κυρίως η διαφήμιση των πολυεθνικών θα καθορίζει τον χαρακτήρα του θα υπάρχει και η ανθρωπότητα όσο δεν είναι σε πεικεντρώνει στην ικανοποίηση των παγκόσμιων αναγκών της, τόσο θα θέτει σε κίνδυνο το περιβάλλον και την υπάρξη της.

Α.Γ.

τεράστιες δασικές εκτάσεις για να καλυφθούν οι ανάγκες τους. Ξέρουν πολύ καλά ότι η μόνη λύση για το οικολογικό πρόβλημα είναι η λιγότερη κατανάλωση χιλιάδων άχρηστων προϊόντων που οι ίδιες εφευρίσκουν και σε τελική ανάλυση, η πάυση της ύπαρξης τους. Μόνο η απομάκρυνση

Ληστεία αναρχικών στην Ιταλία

ΣΤΙΣ 19 ΣΕΠΕΜΒΡΙΟΥ 1994 τέσσερις αναρχικοί στην Ιταλία, ανάμεσα τους και ο Χρήστος Στρατηγόπουλος, γνωστός αναρχικός με πολύχρονη δράση και εκδοτικές προσπάθειες στην Ιταλία που σπουδάσει, αποφάσισαν να ληστέψουν - απαλλοτρίωσουν - μια τράπεζα στην Ραβέννα του Τρέντο. Δεν τους πήγε καλά και συνελήφθησαν.

Όπως εδώ έτσι και εκεί οι μπάτσοι βρήκαν την ευκαιρία να τους φορτώσουν και άλλες ανεξχίναστες ληστείες που έγιναν εκείνο το διάστημα για να τους στείλουν πολλά χρόνια φυλακή. Ο τύπος και τα ΜΜΕ όπως εδώ έτσι κι εκεί βρήκαν ευκαιρία να ρίξουν λάσπη τονίζοντας ότι είναι αναρχικοί και άρα εκ των προτέρων εγκληματίες. Τόνισαν πως πρόκειται για πολιτική ομάδα με στόχο ληστείες και άλλα. Ξαναθυμήθηκαν τις ερυθρές ταξιαρχίες θέλοντας να επιστρέψουν το φάντασμα της "τρομοκρατίας".

Εμείς από την πλευρά μας είμαστε αλληλέγγυοι στους τέσσερις αναρχικούς. Ξέροντας πως οι τράπεζες πουλάνε το αἷμα και τον ιδρώτα μας κάνοντας τα χρήματα. Ξέρουμε πως οι

μεγαλύτερες ληστείες και λεηλασίες γίνονται απ' αυτές. Ξέρουμε πως διαιωνίζουν και αναπαράγουν την εξαθλίωση και την εκμετάλλευση.

Κάθε πράξη βίας (εμπρησμοί, ληστείες, καταστροφές) ενάντια τόσο στις τράπεζες, όσο και στο χρηματοπιστωτικό σύστημα και σε κάθε μηχανισμό καταπίσης, για σύλλογικούς ή προσωπικούς λόγους είναι καθαρά πολιτική πράξη αντιστασης, έχουν την αλληλεγγύη μας και χάρουν την εκτίμηση μας.

Ο Antonio Budini, ο Χρήστος Στρατηγόπουλος και η Jean Weir καταδίκαστηκαν σε πέντε χρόνια φυλάκισης και ο Carlo Tesserī σε έξι. Η Βαγγελία Τζούτζια ασθωθήκε αλλά βρίσκεται ουσιαστικά σε καθεστώς ομηρίας. Εκδηλώσεις αλληλεγγύης έγιναν σε πολλές πόλεις της Ιταλίας (προκρύξεις, αφισοκόλλησης κλπ.) όπως στο Τορίνο, τη Μπολόνια; τη Φλωρεντία και το Ροβερέτο όπου μετά τη διάκινηση προκηρύξεων αλληλεγγύης οι φασίστες ζήτησαν το κλείσιμο της κατάληψης "Clinamen". Σε πολλές πόλεις επίσης, έγιναν και

προσαγωγές αναρχικών σε αστυνομικά τμήματα για αυτή την υπόθεση.

Από προκηρύξεις
αλληλεγγύης :

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΤΟΣΚΑΝΗΣ: "...Εμείς που νιώθουμε απέχθεια για τα δικαστήρια, αρκεί που γνωρίζουμε ότι είναι αναρχικοί για να τους σταθούμε αλληλέγγυοι, για να είμαστε συνεργοί τους. Γιατί κάθε αναρχικός, κάθε εραστής της ελευθερίας ζει τη ζωή του με τον τρόπο και τα μέσα που προτιμάει κι αν έχει ανάγκη χρημά-

των πάει και τα πάινει από εκεί που βρίσκονται σε αφθονία. Γιατί καθένας από εμάς διαλέγει μόνος του πως, που και πότε θα επιτεθεί στην κοινωνία της καταπίσης και όποιον την στηρίζει. Η ελευθερία είναι το όγκλημα που δεν θα κουραστούμε ποτέ να διαπράτουμε!"

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΠΥΡΗΝΕΣ ΔΥΤΙΚΩΝ ΑΛΠΕΩΝ: Σύντροφοι δικοί μας, "Τί είναι ένα αντικείδι μπροστά σ' ένα τραπεζικό τίτλο;

Τι είναι η επίθεση σε μια τράπεζα μπροστά στην ίδρυση της ίδιας της τράπεζας;" (Μ.Μπρέχτ)

...Δε γνωρίζουμε - ούτε μας ενδιαφέρει να μάθουμε - αν οι σύντροφοι έκαναν αυτή τη ληστεία και - αν έχει έτσι - για ποιό λόγο την έκαναν. Για εμάς άλλο πρόσεχε να πούμε: η αλληλεγγύη μας απέναντι τους είναι πλήρης. Αυτοί όπως κι εμείς είναι αναρχικοί σε διάφορη εξέγερση ενάντια στο καθεστώς αυτό που βασίζεται στην ειραρχία και το χρήμα. Το καθεστώς αυτό ναι, είναι εγκληματικό.

Οι τράπεζες χρηματοδοτούν τις χειρότερες σφαγές, προκαλούν λιμό στους ήδη πεινασμένους, κερδοσκοπούν ενάντια στην εξαθλίωση. Επομένως είναι κάτι παραπάνω από λογικό να υποστηρίζουμε τη λεηλασία των τραπεζών. Και είναι ακόμα πιο λογικό να τις λεηλατήσουμε. Όποιος το κάνει είναι σύντροφος μας κι απολαμβάνει την εκτίμηση και τον σεβασμό μας. Να καούν οι τράπεζες, να καταστραφούν τα δικαστήρια και οι φυλακές!

ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΟΛΟΙ!

Για επικοινωνία με τους A.Budini, X.Στρατηγόπουλο, C.Tesserī: Casa circondariale, Via Pilati 6, 38100 Trento και με την J.Weir: Casa circondariale, Via dalla Scola 150 36100 Vicenza

Για οικονομική ενίσχυση : Comitato di difesa degli anarchici c/o Mario Anzoino Via Nizza 27-10125 Torino.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ

Μεσαιωνικό διάταγμα

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ καταστολής διαδηλώσεων προωθεί η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Το εν λόγω νομοσχέδιο συντάχθηκε από την κυβέρνηση της ΝΔ και συγκεκριμένα από τον τότε υπουργό δικαιοσύνης (Κανελλόπουλο), αλλά δεν κατατέθηκε ποτέ στη βουλή. Σύμφωνα με δηλώσεις του προηγούμενου υπ. δικαιοσύνης (Κουβελάκης) το νομοσχέδιο ήταν αντίθετο με τα "δημοκρατικά δικαιώματα" και είχε απορριφθεί. Ο σημερινός υπ. δικαιοσύνης, (Πεπονής) δηλώνει ότι δεν είναι δικιά του πρωτοβουλία η πρόταση για την ψήφιση του νομοσχέδιου αλλά του υπουργού Δημοσίας τάξης Παπαθεμελή. Από τον Άννα στον Καϊάφα και αντίστροφα.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και ο Παπαθεμελής ειδικότερα φαίνεται ότι έχουν μάθει καλά το μάθημα του τους παρέδωσαν οι Γερμανοί εταίροι τους (παρόμοια αντιμετώπιση έχουν οι διαδηλώσεις στη Γερμανία). Οι οργανώτες μιας διαδηλωσης θα πρέπει να πάρουν πρώτα άδεια από την αστυνομία, καθορίζοντας το χρόνο, το τόπο και τον προορισμό της διαδηλωσης. Σε περίπτωση που η αστυνομία έχει εικασίες ότι κατά τη διάρκεια της

συγκέντρωσης-διαδήλωσης "διακυβεύεται η δημόσια τάξη και ασφάλεια", θα έχει τη δυνατότητα ν' απαγορεύει τη συγκέντρωση- διαδήλωση. Αν οι διαδηλωτές, διαδηλωτριες, επιμένουν πραγματοποιώντας τη συγκέντρωση η αστυνομία μπορεί να επέμβει διαλύοντας με τον γνώστο τρόπο την συβκέντρωση.

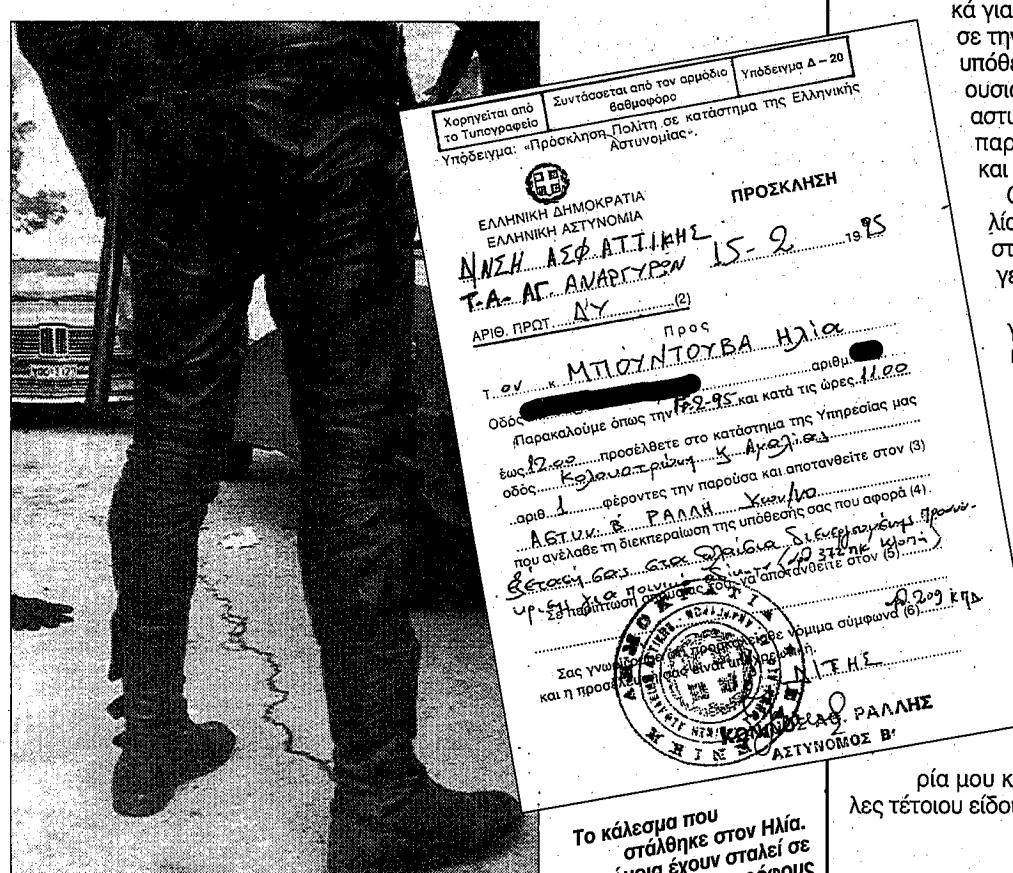
Αυτοί που θα συλλαμβάνονται θα οδηγούνται στα δικαστήρια και ο νόμος πέρα από ποινές φυλάκισης θα περιλαμβάνει και χρηματικά πρόστιμα.

Το μέτρο αυτό για την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν είναι άγνωστο. Στην προηγούμενη περίοδο διακυβέρνησης του δεν ήταν λίγες οι φορές που το υπουργείο δημ. τάξης, (Δροσογιάννης) χρησιμοποίησε την τακτική των απαγορευμένων συγκεντρώσεων

στο χώρο των αναρχικών. Ο νέος μεσαίωνας που πρωθείται από τα διεθνή λόμπι εξουσίας, δεν ανέχεται καμία αντίθετη κραυγή. Όσοι αντισταθούν θα παταχθούν. Η καταστολή δεν αφορά μόνο τους αναρχικούς αλλά ολόκληρη την κοινωνία και αυτή τη φορά δεν είναι ευφυολόγημα. Ανοίγεται ο δρόμος για το χτύπημα κάθε πρωτοβουλίας που θα αντιστέκεται. Οι "παράνομες και καταχρηστικές απεργίες" θα αντιμετωπίζονται στην πράξη. Οι συνταξιούχοι δείχνουν τον τρόπο που θα συμπεριφέρεται η αστυνομία σε αυτούς που δεν συμμορφώνονται. Ο εκσυγχρονισμός και η ανάπτυξη χρειάζεται και την καταστολή.

Είναι χρέος να αντισταθούμε σε αυτό το νομοσχέδιο, αν θέλουμε να παράρχουμε. Δεν έρουμε αν τελικά ψηφιστεί. Άλλα αυτοί όμως να ξέρουν ότι θα μας βρουν αντιμέτωπους. Πάντα θα υπάρχουν κάποιοι που θα αντιστέκονται στις επιλογές της εξουσίας. Πάντα η κοινωνία θα αντιδρά.

Π.Δ.

Το κάλεσμα που στάλθηκε στον Ηλία Παρόποιο έχουν σταλεί σε πολλούς συντρόφους

Αυτό το Σάββατο, στις 7.00 μ.μ. γίνεται εκδήλωση στο Αυτοδιαχειρίζομενο Στέκι Περιστερίου (Καρυατίδος 166, πλατεία Δεγλέρη) με προβολή ταινίας και συζήτηση με θέμα: «Ανοιχτά στέκια, ως χώροι και μέσο παρέμβαση στην κοινωνία».

★ Κυκλοφόρησαν τα νέα τεύχη των αναρχικών εφημερίδων "Εξέγερση", "Αναρχική Παρέμβαση" και "οι Δρόμοι της Οργής". Επίσης το καινούργια τεύχος του "Αναρχικού", το Δελτίο Πληροφόρησης του Αυτοδιαχειρίζομενου Περιστερίου και το νέο

"Σαμποτάζ"

★ Κυκλοφόρησε βιβλίο σχετικά με την Μεξικάνικη επανάσταση και τους Ζαπατίστας με τίτλο: "... από τα βουνά του μεξικανού νότου".

★ Από τις «Εκδόσεις Ινστιτούτου Κοινωνικών Μελετών» κυκλοφόρησε το βιβλίο των K. Σειρινίδη και Γ. Χρήστου «Η ανατολή της Ουτοπίας» (κεντρική διάθεση: βιβλιοπωλείο «Ελεύθερος Τύπος»).

★ Και μέσα σ' αυτόν τον εκδοτικό οργανισμό κυκλοφορήσαμε και μεις...

Οικονομία; Όχι, ευχαριστώ!

Με το καλημέρα 1995, να ένα μπάχαλο επαναλαμβανόμενο στις αρχές κάθε χρόνου. Προϋπολογισμός, οικονομία, ανάπτυξη και σε κάποια παραλειπόμενα οι "αυξήσεις" μισθών, οι ανατιμήσεις προϊόντων πρώτης ανάγκης, οι αυξήσεις στα τιμολόγια των ΔΕΚΟ και η ανεργία. Όποιο κανάλι και να δεις στην τηλεόραση, όποιο σταθμό και να ακούσεις στο ράδιο, θα έχει κάποιον "ειδικό" αναλυτή, κάποιον υπουργό, υφυπουργό ή βουλευτή, που αναλόγως σε ποιο κόμμα ανήκει, την ανάλογη κατεύθυνση θα έχει η οικονομική αναλυσάρα του.

Κάποιοι επαναστάτες-εξτρεμιστές, συνδικαλιστές, φανατικοί του χρηματιστηρίου τύπου Πιπεριά, κατανούν απολύτως την ανάγκη των κεφαλαίου αλλά απαιτούν με πάθος και διεκδικούν το 3 συν 3 στις αυξήσεις των εργαζομένων να γίνει 5 συν 5 ή έστω 4 συν 4, αλλιώς θα υπερασπιστούν το δίκιο των εργαζομένων κήρυξσαντας μέχρι και 48ωρη απεργία. Άρχισε το σύστημα να τρέμει με τις απειλές αυτές. Οι κεφαλαιοκράτες ίδωσαν από την ταραχή τους και βάλθηκαν να μας πείσουν μεσά των ΜΜΕ, που κάποιες κακές γλώσσες λένε ότι ελέγχουν, πόσο πραγματικά χρειάζεται η υπομονή μας, ακόμη και η εθελούσια συμβολή μας για την ανάπτυξη της "εθνικής" μας οικονομίας.

Σαν πολίτης λοιπόν κι εγώ λοιπόν αυτής της χώρας, είπα να προσπαθήσω να ενημερωθώ και να καταλάβω τους λόγους που εγώ μαζί με κάμποσα εκαποτούμερια εργαζόμενους πολίτες της ίδιας χώρας πρέπει να ανεχόμαστε τη φτώχεια, για να αναπτυχθεί ο αόρτος αυτός μηχανισμός που λέγεται "εθνική οικονομία".

Επειδή αυτά που λένε οι πολιτικοί στους σταθμούς και στα κανάλια δεν τα κατάλαβαίνουν ούτε οι ίδιοι, είπα να διαβάσω καμία οικονομική εφημερίδα, να μάθω τι γίνεται με τις επενδύσεις, τις πιστωτικές κάρτες, τα επιτόκια, το δεύτερο πακέτο Ντελόρ (μια και το πρώτο το έφαγε η μαρμάγκα και κάποιοι επιτήδειοι) για την ανάπτυξη, τα τεκμήρια, τις προβληματικές (που αφήνουν χιλιάδες ανέργους) και τα μεγάλα έργα τύπου αεροδρόμιο Σπάτων, μετρό και τέλος για τον περιβόλο προϋπολογισμού.

Το πρώτο πράγμα που διαπιστώνεις αμέσως είναι, ότι οι έννοιες της οικονομίας είναι από διφορούμενες έως εντελώς αόριστες.

επενδύσεων στη Βουλγαρία η Ελλάδα κατέχει την πρώτη θέση, στο σύνολο της αξίας των ξένων επενδύσεων βρίσκεται στην άγονη με μόλις 3,8%. Αυτό μπορεί να σημαίνει κάτι που ούτως ή άλλως συμβαίνει δηλαδή ότι με τη συνθήκη Μάαστριχτο το ελληνικό κράτος είναι ακόμη πιο ανίσχυρο οικονομικά όσες επενδύσεις και να κάνει ή ότι οι επενδύσεις αυτές, είναι μικρές και κατ' ουσία εικο-

νικές για να καλύπτουν άλλες δραστηριότητες και να κερδοσκοπούν ασύστολα οι επενδύσεις.

Βλέπουμε ένα παιχνίδι με τις αναθέσεις των "μεγάλων έργων κοινής αφέλειας" τύπου ζεύξη Ριου - Αντίρριου, όπου όλες οι πολυεθνικές να κοντράρονται στις μίζες για το ποιος θα τις πάρει. Βλέπουμε την Ιντρακόμ του Κόκκαλη να επενδύει 5 δις στην Βουλγαρία και άλλα τόσα στη Ρουμανία και ταυτόχρονα την πρώτη ελληνική ιδιωτική αεροπορική εταιρία να πτωχεύει έχοντας απλήρωτους από τον Νοέμβρη τους 250 εργαζόμενους και να επομένεται να πουληθεί στην ελληνική Virgin.

Βλέπουμε να κάνουν ένα παιχνίδι με τα επιτόκια, που ανάθεμα και οι ίδιοι αν καταλαβαίνουν τι εφευρίσκουν συνεχώς για να μας παραμυθιάζουν και να μας τα παρουσιάζουν σαν κυρίαρχο θέμα της ζωής μας, όπως και με τις πιστωτικές κάρτες και την φορολογία τους, θέμα που αφορά ένα πολύ μικρό ποσοστό της σημερινής ελληνικής κοινωνίας.

Το μόνο σύγουρο τελικά είναι ότι δεν υπάρχει εθνική οικονομία και ίσως θα έπρεπε να εξαλειφθεί και σαν όρος. Υπάρχει μόνο το διεθνές κεφάλαιο που οργανώνει τη διεθνή οικονομία ανάλογα με τις ανάγκες της κυριαρχίας του. Μια διεθνή οικονομία που έχει να κάνει με το εμπόριο ειδών πρώτης ανάγκης μέχρι το εμπόριο όπλων, ναρκωτικών, τεχνολογίας, επιστήμης, μουσικής, ιδεών και ακόμη τρόπου ζωής.

Αυτό το έχουν αντιληφθεί και αρκετά χρόνια οι ντόπιοι υποτακτικοί του διεθνούς κεφαλαίου και εντελώς τυχαία, ταυτόχρονα οι διαχειριστές της έξουσίας στο ελλαδικό χώρο είτε με τη μορφή της σύμγχρονης δεξιάς με τη Ν.Δ. είτε με το σοσιαλιστικό προσωπείο του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Το έχουν αντιληφθεί και ασκούν την έξουσία τους με κριτήριο όχι το καλό του λαού, που έτσι και αλλιώς καμία εξουσία δεν το έχει αλλά ούτε καν αυτού που χαρακτηρίζουν έθνος ή πατρίδα ανάλογα με τις περιστάσεις και υπεραμύνονται αυτών των χαρακτηρισμάν. Αυτό είναι το χαρακτηριστικό από το πώς και το που πουλάνε όπι πωλείται. Κανένα εθνικό

ή πατριωτικό κριτήριο. Ακόμη και (το "εθνικό μας" προϊόν, το τζόγο) τα καζίνο, τα πουλάνε σε ξένους κεφαλαίους, τη στιγμή που στις χαμηλές τάξεις αναπτύσσουν το ρατσισμό και τη ξενοφοβία. •

Ο προϋπολογισμός βέβαια δεν έχει έκασθαριστεί ακόμα, αφού αυτό που θα ανακοινώσουν για τέτοιο θα εξαρτηθεί από πολλούς παράγοντες. Από το πόσο θα πείσουν τον πληθυσμό με αυτά που λένε μέσα από τους μηχανισμούς χειραγώησης, μέχρι το πόσο θα καταφέρουν να συγκρατήσουν τις ανατιμήσεις, από τους ανεξέλεγκτους μηχανισμούς κερδοσκοπίας (πέρα από τους ελεγχόμενους υπαρχουν και αυτοί) και τις αντιδράσεις του κόσμου στο 3 συν 3, το 15% για την παιδεία και γενικότερα τις αντιδράσεις στον τρόπο ζωής που προσπαθούν να εφαρμόσουν και στην ελληνική κοινωνία.

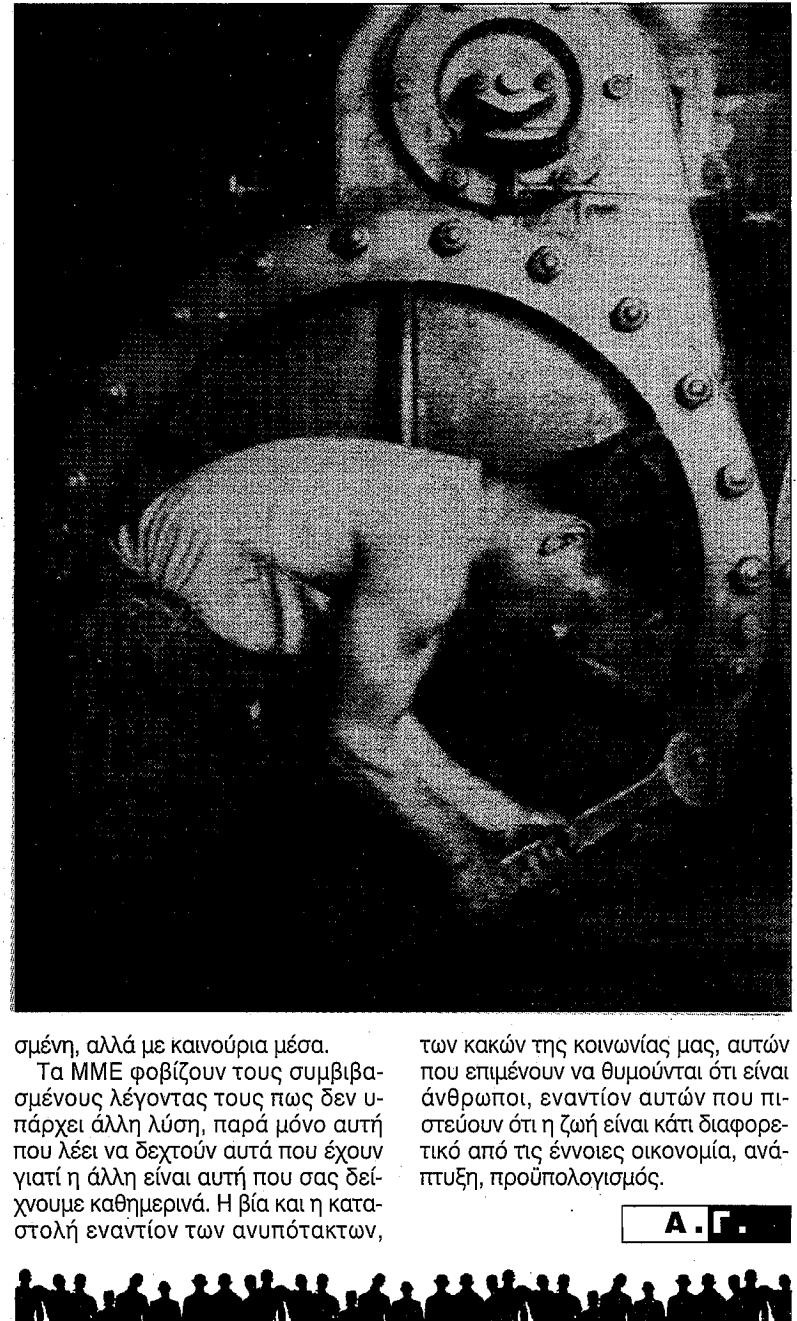
Το 3 συν 3 που τι έχει να πει αν ήταν 8 συν 8 και το 15% για την παιδεία που τι έχει να πει αν ήταν 30%.

Τι να το κάνεις ένα 30% για μια παιδεία που θα κατευθύνεται

από αυτούς και θα πάρεις όντα που θα λειτουργούν με ένα κομπούτερ στο κεφάλι και οι αισθήσεις τους θα έχουν να κάνουν με αριθμούς, ποσοστιαίες μονάδες, επιτόκια, τιμαριθμικές αναπροσαρμογές και ο οργασμός τους θα είναι το κέρδος.

Τι να το κάνεις ένα 8 συν 8 αν πρόκειται αυτό να αποτελέσει ένα εξάρτημα ακόμη στο μηχανισμό χειραγώησης των εργαζόμενων. Αυτό που πρέπει να δούμε είναι η ουσία του τρόπου διαχείρισης της ελληνικής καθώς και την παγκόσμιας έξουσίας. Μιας εξουσίας που θα έχει ταυτιστεί πλέον απροκάλυπτα με τις μεγάλες οικονομικές δυνάμεις που δεν έχει νόμα να τις διαχωρίσουμε σε ντόπιες ή ξένες.

Οι εδώ διαχειριστές της έξουσίας, χωρίς κανένα ενδοιασμό μιας δειχνούν ολοκάθαρα ότι το μόνο που τους ενδιαφέρει και για το μόνο που αγωνίζονται, είναι η καλύτερη θέση, η δική τους και της συμμορίας τους, στην Νέα Τάξη Πραγμάτων, που δεν έχει να κάνει και πολύ από την Οργονευλανή κοινωνία. Μια κοινωνία μεταμοντέρνων αφεντικών και μεταμοντέρνων δούλων που τα κριτήρια των μεν από τους δε θα είναι καθαρά οικονομικά. Οι δούλοι που δε θα είναι καθαρά οικονομικά. Οι αισθήσεις της έξουσίας στα επίκουρα κεφάλαί τους ενδιαφέρονται και για την παντού συμμορία της, ανέχονται και συντηρώνται τις τεράστιες και εμφανέστατες διαφορές και αδικίες. Για τους άλλους, τους αμφισθητίες, τους ρομαντικούς, τους ανυπότακτους, τους νέους που δεν καταλαβαίνουν πολύ από αυτά υπάρχει η παλιά συνταγή, η δοκιμα-

Παρέμβαση δημαγωγών και ανεύθυνων στο METRO

ME ΑΦΟΡΜΗ την παρέμβαση της Αυτόνομης Εργατικής Συσπείρωσης, στα εργοτάξια του METRO στην Αθήνα, το συνδικάτο οικοδόμων έβγαλε ανακοίνωση που κατάγγει τους συντρόφους ως άτομα που δημαγωγούν σε βάρος της εργατικής τάξης, προβάλλοντας "μαξιμαλιστικά" αιτήματα με σκοπό να χτυπήσουν το κύρος και την αξιοποιησία του συνδικάτου και του συνδικαλιστικού κινήματος. Έφτασε στο σημείο να πει ότι οι σύντροφοι είναι τοπιάκια της εργοδοσίας, ρίχνοντας ταυτόχρονα ευθύνες σε μερίδια των εργαζόμενων που έστω και μειοψηφική" απόδεχονται τα αιτήματα των "ανεύθυνων δημαγωγών". Φαίνεται πως το γκάλοπ που έκανε η ΓΣΕΕ για τα συνδικάτα ήταν ικανό να τους ταρακουνήσει. Είναι η πρώτη φορά που το συνδικάτο οικοδόμων μπαίνει στον κόπο να καταγγέλλει ανοιχτά τους "ανεύθυνους δημαγωγούς".

Όμως τα γεγονότα είναι ικανά να δείξουν ποιοί είναι οι δημαγωγοί και οι ανεύθυνοι. Σε συνέλευση που πραγματοποιήθηκε στο σταθμό της Αττικής το συνδικάτο πρότεινε την κινητοποίηση των οικοδόμων του METRO με αίτημα αυξήσεις 20% στο καθημερινό μεροκάματο. Η πρόταση του συνδικάτου έγινε καθολικά αποδεκτή. Τις επόμενες μέρες όμως μετά από επιστρέψεις του συνδικάτου με την διοίκηση του METRO, το αρχικό αίτημα των 20% έγινε 6 + 6% (6% για το πρώτο εξάμηνο του 1995 και 6% για το δεύτερο). Αξίζει να σημειωθεί ότι η διοίκηση πρότεινε αρχικά 5 + 5% και σε όσους εργαζόμενους είχαν κλείσει ενάμιση χρόνο εργασίας στο METRO.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΜΕΞΙΚΑΝΙΚΟΥ ΝΟΤΟΥ

ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΘΕΑΤΕΣ

Τα παγκόσμια MME παρουσιάζουν τα γενονότα της Chiapas σαν μια σειρά χθεματικών εικόνων, ανάμεσα στις τόσες "συνταρακτικές εικόνες" που προέρχονται από τους δεκάδες τοπικούς πολέμους που διεξάγονται σ' όλον τον "τρίτο κόσμο". Ειδικά σ' αυτήν την περίπτωση, οι εικόνες "πουλάνε" περισσότερο αφού επαναφέρουν το κλασικό αμερικανικό σενάριο: "οι καλοί νεκροί ινδιάνοι και οι αδίστακτοι γελαδάρηδες". Ολοι αυτοί οι πόλεμοι είναι τμήματα και στιγμές ενός και μόνο: του πολέμου που η πλούσια μειοψηφία έχει κηρύξει ενάντια στην εξαθλιωμένη πλειοψηφία του πλανήτη. Οι διαχειριστές της παγκόσμιας οικονομίας, είτε μέσω των οικονομών τους σχηματισμάτων (GATT, NAFTA, Eυρωπαϊκή Ένωση), είτε μέσω των υποκοινωνιών τηρησευτικών και εθνικιστικών φανατισμών, είτε μέσω των "επεμβάσεων-αστραπής" του μισθοφορικού στρατού των ΗΠΑ, στοχεύουν στην υποδούλωση των λαών του πλανήτη και στη λεηλασία των πρώτων υλών για να τραφεί το πενασμένο κτήνος του καπιταλισμού.

Η ανταρσία των καταδικασμένων της Chiapas αποτελεί το πιο δυναμικό χτύπημα που δέχτηκε η παγκόσμια νέα τάξη. Ετοιμαστής για την ενεργής υποστήριξη του αγώνα των Ζαπατίστας δεν είναι απόρροια ενός φιλανθρωπισμού για τους φτωχούς που αγωνίζονται για δικαιώματα που εμείς ήδη "απολαμβάνουμε", αλλά συνειδητή συμμετοχή σ' έναν πόλεμο που ούτως ή άλλως διεξάγεται από την Παγκόσμια Τράπεζα, το ΔΝΤ, τους παγκόσμιους διαχειριστές της εξουσίας και του κεφάλαιου ενάντια στην κοινωνία.

Μόλις έγινε γνωστή η εισβολή του μεξικανικού στρατού στην απελευθερωμένη ζαπατιστική περιοχή, οργανώθηκαν σε διάφορα μέρη του κόσμου πο-ρείες αλληλεγγύης στους Ζαπατίστας. Στις 13 Φλεβάρη στη Νέα Υόρκη, κατά τη διάρκεια πορείας αλληλεγγύης, ομάδα 50 ατόμων επιτέθηκε στην τράπεζα Chase Manhattan, στελέχη της οποίας είχαν "υποδείξει" την εξόντωση των Ζαπατίστας. Συνελήφθησαν 3 διαδηλωτές. Στο Παρίσι έγιναν πορείες αλληλεγγύης στις 11, 13 και 20 Φλεβάρη. Η πορεία της 20ης Φλεβάρης ξεκίνησε από το κτίριο του Διεμονών Νομιματικού Ταμείου, που καταγέλθηκε ως υπεύθυνο για τη σφαγή και κατευθύνθηκε προς τη μεξικανική πρεσβεία που ήταν περικυλωμένη από τα γαλλικά MAT. Την ίδια μέρα έγιναν πορείες μπροστά στα μεξικανικά προξενεία στη Λισσαβόνα, στο Μπιλμπάο και στη Βαρκελώνη. Το προξενείο της Βαρκελώνης είχε καταλήφθει συμβολικά λίγες μέρες πριν σαν έκφραση αλληλεγγύης. Πορείες έγιναν επίσης στη Γερμανία, την Ελβετία, το Βέλγιο και τη Νορβηγία.

Στην Ιταλία ένας μεγάλος αριθμός από δημόσια πρόσωπα υπέγραψαν μια ιδιάίτερα μετριοπαθή καταγελία που ουσιαστικά περιορίζοταν στο να ζητά την κατάπαυση των εχθροπραξιών. Από τους πιο γνωστούς που την υπέγραψαν ήταν ο Dario Fo, ο Umberto Eco και ο Bernardo Bertolucci. Στις 24 Φλεβάρη κυκλοφόρησε με πρωτοβουλία πανεπιστημιακών του Τορίνο, μια πιο ριζοσπαστική

εκδήλωσης αλληλεγγύης στον αγώνα των Ζαπατίστας πραγματοποιήθηκαν τις τελευταίες 10 μέρες σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας. Συγκεκριμένα στις 7/3 στην Αθήνα οργανώθηκε εκδήλωση από την Επιτροπή Αλληλεγγύης, στις 9/3 στα Χανιά από την Επιτροπή Συμπαράστασης στους Ζαπατίστας, στις 10/3 στην Καράβα από το Αυτόνομο Στέκι και στη Θεσσαλονίκη στις 14/3 από την Πρωτο-

"Ο Ζαπατιστικός στρατός. Η τρύφετη τρέλλα που οπλίζεται. Το ακατανόμαστο όνομα. Η άδικη ειρήνη του γεννάει πόλεμο. Ο θάνατος που γεννάει ζωή. Η αγωνία που γίνεται ελπίδα. Ο πονος που χαμογελά. Η κραυγή που την σίχαν πνίζει. Το δικό μας παρόν ενάντια στο μέλλον που μας ετοιμάζουν. Όλα για όλους τίποτα για μας. Οι ακατανόμαστοι, εμείς, οι νεκροί του τώρα και του πάντα. Εμείς, η ξεροκέφαλη αξιοπρέπεια. Εμείς, ο ζαπατιστικός στρατός. Εμείς, η μαδροκόκκινη σημαία κάτω από τη τρίχρωμη σημαία με τον αστέρα. Εμείς, το κόκκινο αστέρι στην άκρη του ουρανού, όχι το μόναδικο αστέρι, απλά ένα ακόμα, το πιο μικρό. Εμείς, ο ζαπατιστικός στρατός."

στική διακήρυξη. Στην Ισπανία κυκλοφόρησε μία διακήρυξη που απαιτούσε την απομάκρυνση του μεξικανικού στρατού από την περιοχή και την επιστροφή του στις θέσεις που βρισκόταν πριν τις 9 Φλεβάρη. Τη διακήρυξη υπέγραψαν, ανάμεσα σε πολλούς άλλους, και ο σκηνοθέτης Pedro Almodovar, ο συγγραφέας Rafael Alberti και ο τραγουδιστής Joaquín Sabina. Ανάλογη θέση πήρε και ο γερμανός συγγραφέας Güder Grass. Στο ίδιο το Μεξικό την κατάπαυση των εχθροπραξιών ζήτησε με κείμενό του, στις 14 Φλεβάρη, ο Carlos Fuentes, ενώ αντίθετα ο Octavio Paz δήλωσε πως υποστηρίζει τις ενέργειες της κυβέρνησης "αφού είναι νόμιμες, αποκαθιστούν την εθνική κυριαρχία και ανοίγουν το δρόμο στο προφήτεια" (!). Ο μεξικανός νομπέλιστας λογοτέχνης Jose Agustín δήλωσε ότι "ουσιαστικά και οι δύο (ο Fuentes και ο Paz) στηρίζουν την κυβέρνηση, στηρίζουν τη στρατιωτική καταπάτεση (...) οι απόφεις των διανοούμενων είναι πλαθητικές, ασήμαντες, απλή προβολή του εαυτού τους".

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Όλοι όσοι συμμετείχαμε στις εκδηλώσεις αλληλεγγύης ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

1 Απόσυρση των κυβερνητικών δυνάμεων κατοχής από τη ζαπατιστική περιοχή και τερματισμό της στρατιωτικοποίησης της πολιτείας Chiapas.

2 Αναγνώριση του EZLN σαν εμπόλεμη δύναμη.

3 Άμεση και χωρίς όρους απελευθέρωση όσων έχουν συλληφθεί για συμμετοχή στον EZLN, των πολιτικών κρατουμένων και όλων όσων κρατούνται λόγω

της φτώχειας τους σε όλες τις φυλακές του Μεξικού.

4 Τερματισμό της τρομοκρατίας (συλλήψεις, βιασμοί, βασανιστήρια, δολοφονίες) που ασκούν οι δυνάμεις του κυβερνητικού στρατού και της αστυνομίας καθώς και οι παραστρατιωτικές ομάδες των μεγαλογαιοκτημόνων εις βάρος των φτωχών αγροτών και των ινδιάνων της Chiapas.

5 Αναγνώριση της αυτονομίας των ινδιάνικων κοινοτήτων, σεβασμό στο δικαίωμα των ινδιάνικων λαών για ελεύθερη και αξιοπρεπή ζωή σύμφωνα με τον πολιτισμό και τις παραδόσεις τους.

Για ένα βιντεοκλίπ του Ο.Η.Ε.

ΠΟΛΥ... "ΨΑΓΜΕΝΟ" το μουσικό βιντεοκλίπ της "ΥΠΑΤΗΣ ΑΡΜΟΣΤΕΙΑΣ ΤΟΥ Ο.Η.Ε. ΓΙΑ ΤΘΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ" που παίζεται σε κάποιους "νεανικούς" (ΜΤVοιςεδίς) τηλεοπτικούς σταθμούς. Με ραπ ρυθμός καταφέρεται κατά του πολέμου, του ρατσισμού και της επιθετικότητας κατά των προσφύγων και των μεταναστών.

Τώρα βέβαια μπαίνει το θέμα κατά πόσο αυτοί που έφτιαξαν το κλιπ ήταν τελείως αδείς και καραγκιόζηδες, ή αν εσκεμμένα με ρυθμούς βιβρακά με τις γραβάτες". Το κλιπ (για όσους δεν το έχουν δει) ξεκινά με σκηνές πολέμου και βομβαρδισμού. Σκηνή δεύτερη: πρόσφυγες στοιβαγμένοι σε φορτηγά, φορτωμένοι μια τσάντα με τα λίγα πράγματα τους φεύγουν τρομαγμένοι από την πολεμική εστία. Άλλαγή εικόνας τώρα: καμία εικοσαριά τυπάκια σε μια αίθουσα, κραυγάζουν και ακούν την ομιλία του "αρχηγού" που ρητορικά τους πορώνει. Η εικόνα ζουμάρει στον αρχηγό-ομιλητή.

Απροσδόκητο φόντο του βάθρου του, μια κόκκινη σημαία με ένα μαύρο άλφα σε κύκλο, στο κέντρο της. Τα "αναρχικά" τυπάκια βγαίνουν αγιρεμένα στον δρόμο με επικεφαλής των "αναρχικών" ρήτορα. Εκεί πετυχαίνουν έναν από τους προηγουμένων αναφρέντες πρόσφυγες να βαδίζει σαστισμένος με την τσάντα του στον ώμο, στους άγνωστους δρόμους της δυτικής μεγαλούπολης. Οι "αναρχικοί" (με πρωτοστάτη πάντα τον "αναρχο-φύρερ") τον σπαταλίζουν στο ξύλο και τον μαχαιρώνουν. Επόμενη σκηνή: ο "αναρχο-φύρερ" πασάρει το ματωμένο μαχαίρι σε μια παρέα σκινάδων που παρακολουθούσαν την όλη σκηνή για να συνεχίσουν αυτού το έργο. Όλα αυτά πάντα με υπόκρουση αντιπολεμικών-αντιραστικών στήχων και ψιλό-ραπ μουσική.

'Έχει όμως ο καιρός γυρίσματα...'. ΚΙ ΕΣΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΒΡΕΘΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΑΡΟΤΣΑ ΕΝΟΣ ΦΟΡΤΗΓΟΥ ΜΕ ΜΟΝΟ ΡΟΥΧΑ ΣΤΗΝ ΤΣΑΝΤΑ ΣΟΥ: ΕΝΑΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ.' λένε οι στίχοι του τραγουδιού κι έτσι ο "αναρχο-φύρερ" στην τελευταία σκηνή του κλιπ βρίσκεται κι αυτός με την σειρά του μέσα σ' ένα καμίον να οδεύει τρομαγμένος προς το άγνωστο.

Εντάξει, μπορεί το όλο πράγμα να φάνεται γελοιό, δεν μπορεί όμως ο κάθε καραγκιόζης να σπέρνει την σύγχυση και να μας αποδίδει πράκτικες όχι μόνο πασιφανώς ένες προς εμάς αλλά πολύ περισσότερο πράκτικες που στον πόλεμο εναντίον τους, αίμα συντρόφων μας έχει χυθεί σ' ολόκληρη την Ευρώπη.

Και κάποιος από παλιά φαίνεται να ξέρει καλά το πως παίζεται το παιχνίδι των διαστρεβλωμένων εικόνων: "...ο πολλαπλασιασμός των προκατασκευασμένων ψε

Οι Ζαπατίστας δεν παραδίνονται, αντιστέκονται

"Αυτή τη φορά δεν βρήκατε έναν Esteban Guajardo. Η Guadalupe Tereyac δεν έγινε Chinameca. Περισσότερη τύχη και περισσότερους στρατιώτες για την επόμενη φορά. Και τώρα τι άλλο θα κάνετε; Θα ρίξετε γύψο στο ποτάμι Jata; Θα κόψετε όλο το δάσος του Monte Azul;"*

EZLN, 24 Φλεβάρη 1995

ΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ οικονομικοί οργανισμοί και οι ίδιοι επενδυτές διέταξαν τη μεξικανική κυβέρνηση να "τελειώνει" μια και καλή με τους εξεγερμένους του μεξικανικού νότου, σαν προϋπόθεση για την παροχή οικονομικής βοήθειας στο υπό κατάρρευση οικοδόμημα του "μεξικανικού θαύματος".

Πενήντα χιλιάδες άντρες του μεξικανικού στρατού έχουν μεταφερθεί, από τα μέσα Φλεβάρη, στην πολιτεία Chiapas και έχουν εισβάλλει στην περιοχή που είχαν απελευθερώσει οι Ζαπατίστας το Γενάρη του '94.

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά

Στο διάστημα μεταξύ 11 και 14 Δεκέμβρη του '94, χιλιάδες μαχητές του EZLN κατέφεραν να διασχίσουν μυστικά τον κλοιό που τα κυβερνητικά στρατεύματα είχαν σχηματίσει γύρω από την απελευθερωμένη ζώνη. Μετά από τέσσερις μέρες μυστικών επαφών με τον πληθυσμό, στις 19 Δεκέμβρη 1994 ανακηρύχθηκαν νέες εξεγερμένες περιοχές σε δεκάδες δήμους και κοινότητες της Chiapas, που κατάλαμψαν τότε από τη μισή έκταση της πολιτείας. Ο κυβερνητικός στρατός αναγάπτηκε να αποχωρήσει από την περιοχή αφού η κυβέρνηση φοβόταν γενικευμένη αιματοχύσια. Οι δυνάμεις του EZLN, που δεν ήθελαν να έμπλεξουν τον άπλο πληθυσμό σε συγκρούσεις, αποχώρησαν τρεις μέρες μετά επιστρέφοντας στις αρχικές τους θέσεις στη ζούγκλα Lacandona.

Αποτέλεσμα της επιχείρησης του EZLN ήταν η χειρότερη κρίση της παγκόσμιας κεφαλαιαγοράς

από τον Οκτώβρη του 1987. Στο ίδιο το Μεξικό το νομίσμα της χώρας υποτιμήθηκε κατά 40% απέναντι στο δολάριο, αφού τα αφεντικά των πολυεθνικών που λεγόταν την χώρα απέσυραν βιαστικά τα κεφάλαιά τους μπροστά στην απειλή που αντιπροσώπευαν οι πρόσφατες αποδείξεις της κοινωνικής αποδοχής του αγώνα του EZLN αλλά και της αποφασιστικότητας των μαχητών του.

Το διεθνές κεφάλαιο διατάξει την επίθεση

"Η μεξικανική κυβέρνηση πρέπει να εξοντώσει τους Ζαπατίστας για να αποδείξει τον απότελεσματικό της έλεγχο πάνω στην εθνική επικράτεια και την ύπαρξη ασφάλειας (...): Αν και οι Ζαπατίστας δεν αποτελούν πραγματική απειλή έχουν τρομοκρατήσει την κοινότητα των επενδυτών", έγραψε στις 13 Γενάρη 1995 στο δελτίο της τράπεζας Chase Manhattan ο Riordan Roett, ειδικός αναλυτής της τράπεζας.

Στις 8 Φλεβάρη 1995 η μεξικανική κυβέρνηση ανακοινώνει ότι μετά από έρευνες σε δύο σπίτια στην πολιτεία Veracruz και στην πρωτεύουσα συνελήφθησαν 8 μέλη του EZLN και βρέθηκαν στοιχεία που αποκαλύπτουν το όνομα του Marcos. Εν μέσω πανηγυρισμών ανώτατοι κυβερνητικοί παράγοντες διατάζουν την άμεση σύλληψη (!) του Marcos, μια και τώρα είναι γνωστό το ονοματεπώνυμό του (αν και παραμένει άγνωστος ο ακριβής τόπος διαμονής του).

Απίστευτα αστυνομικά σενάρια, ακατάπαυστη δημοσιογραφί-

την προέλασή τους στην εξεγερμένη ζώνη θα υποχρεωθούμε να απαντήσουμε. Δε μας μένει άλλη επιλογή. Αυτό θα σημάνει την αρχή ενός πολέμου χωρίς τέλος. Ο μοισαϊδιακός στρατός θέλει να τέλειώνει με τον EZLN αλλά η αντίσταση θα είναι πολύ μεγάλη γιατί θα είναι παντού, όχι μόνο στη ζούγκλα Lacandona. Καταγέλουμε ότι οι στρατιώτες και οι αστυνομικοί συλλαμβάνουν και βασανίζουν πολίτες στη Garrucha, το Champa San Agustín, τη Santa Lucia, το Monte Libano, το Taniperlas, την Union και αλλού. Έξω από το Altamirano, τη Morelia και τη Garrucha πραγματοποιήθηκαν βομβαρδισμοί και εκτελέσεις πολιτών. Η Παράνομη Επαναστατική Επιτροπή Ινδιάνων - Γενική Διοίκηση του EZLN απαιτεί σαν προϋπόθεση για οποιοδήποτε διάλογο την απομάκρυνση του κυβερνητικού στρατού από τη ζαπατιστική περιοχή. Δεν παραδίνομαστε. Θα αντισταθούμε στα βουνά".

EZLN, 12 Φλεβάρη 1995.

κή φλυαρία και ένα κλίμα τρομολαγνείας προσπαθούν να παρουσίασουν την εξέγερση των κολασμένων του μεξικανικού νότου σαν έργο τεσσαρών-επαγγελματιών της βίας". Με την πρόφαση, λοιπόν, σύλληψης των παραπάνω, 50.000 στρατιώτες του ομοσπονδιακού στρατού εισβάλουν στην απελευθερωμένη ζώνη, ενώ οι μαχητές του EZLN υποχωρούν συντεγμένοι προς τα βουνά της ζούγκλας Lacandona. Οι κάτοικοι των χωριών της περιοχής θα γνωρίσουν τη βία και την τρομοκρατία του μεξικανικού στρατού, γεγονός που θα τους αναγκάσει να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους, άλλοι με κατεύθυνση τη Γουατεμάλα και άλλοι τα βουνά με σκοπό να ενωθούν με τους μαχητές του EZLN.

Todos somos zapatistas

Από την πρώτη στιγμή ένα μεγάλο κομμάτι της μεξικανικής κοινωνίας, αγνοώντας τα κυβερνητικά σενάρια, θα εκδηλώσει την αλληλεγγύη του στον αγώνα των Ζαπατίστας και θα απαιτήσει τον τερματισμό της σφαγής που βρισκόταν σε εξέλιξη στην Chiapas. Το σύνθημα που κυριαρχεί στις κινητοποιήσεις σ' όλη τη χώρα είναι: TODOS SOMOS ZAPATISTAS (ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΖΑΠΑΤΙΣΤΑΣ).

Οι λαϊκές αυτές κινητοποιήσεις είχαν σαν αποτέλεσμα να σταματήσει η προέλαση του στρατού, ο οποίος όμως παρέμενε στην απελευθερωμένη ζώνη πραγματοποιώντας περιπολίες στο εσωτερικό της ζούγκλας. Ο κλοιός γύρω από τους Ζαπατίστας ολοκληρώνεται με δέκα χιλιάδες άντρες του στρατού της Γουατεμάλας, που αναπτύχθηκαν νότια της ζούγκλας Lacandona μετά από αίτημα της μεξικανικής κυβέρνησης. Στα τέλη του Φλεβάρη του '95 κυβερνητικοί παράγοντες αφήνουν να "διαρρεύσει" στὸν Τύπο ότι είναι σχεδόν έτοιμη να ψηφιστεί στο Κογκρέσο πρόταση αμνηστίας για όσους μαχητές του EZLN δεχτούν να παραδώσουν τα όπλα. Οι Ζαπατίστας αρνούνται αυτόν τον κυβερνητικό ελιγ-

μό δηλώνοντας πως συνεχίζουν να αντιστέκονται με όσες δυναμικές διαθέτουν και αρνούνται να παραδοθούν.

Από τις αρχές του Μάρτη του '95 η οποιαδήποτε πρόσβαση στην "εμπόλεμη ζώνη" είναι αδύνατη, αφού τα κυβερνητικά στρατεύματα έχουν αποκλείσει την είσοδο στις περιοχές μετά το San Cristobal de las Casas. Με δεδομένο το γεγονός ότι την "επίσημη" ενημέρωση για αυτά που συμβαίνουν στη ζούγκλα έχει "αναλάβει" αποκλειστικά ο στρατός, κανείς δεν είναι σε θέση να γνωρίζει τι ακριβώς συμβαίνει στην περιοχή. Οι όποιες πληροφορίες έρχονται στο φως προέρχονται

από ανεξάρτητες οργανώσεις αγροτών και ινδιάνων της Chiapas που αναφέρουν πως κυβερνητικά αεροσκάφη συνεχίζουν τους βομβαρδισμούς στην επιστρέφοντας ζώνη, ενώ ο αριθμός των συλληφθέντων, των "εξαφανισμένων" και των ανθρώπων που βασανίζονται για να ομολογήσουν τη συμμετοχή τους στον EZLN ανέρχεται σε εκατοντάδες.

* Ο Esteban Guajardo ήταν ο συνταγματάρχης που δολοφόνησε, με προδοσία, το Ζαπάτα στη Chinameca. Στη Guadalupe Tereyac ήταν εγκατεστημένο το αρχηγείο του EZLN πριν την εισβολή στην ζαπατιστική περιοχή.

Βασανιστήρια και τρομοκρατία

A NEΞΑΡΤΗΤΕΣ οργανώσεις ανθρώπινων δικαιωμάτων καταγγέλλουν ότι στην εμπόλεμη ζώνη της Chiapas ο μεξικανικός στρατός και η δικαστική αστυνόμια πραγματοποιούν βασανιστήρια, απαγωγές, κλοπές, ισοπεδώσεις οικισμών, διώξεις και τρομοκρατία ενάντια στον πληθυσμό και στους υποτιθέμενους Ζαπατίστας. Η (κρατική) Εθνική Επιτροπή για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι στις πρώτες 10 μέρες της εισβολής καταγγέλθηκαν με αναμφισβίτητα στοιχεία και αποδείξεις 34 περιπτώσεις βασανιστρίων. Δύο χαρακτηριστικά παραδείγματα:

Η Trinidad Perez, 27 χρονών, συνελήφθη στις 13 Φλεβάρη σε ένα μπλόκο στην Chiapas. Αμέσως της έδεσαν στα μάτια και την έσυραν στο χώμα για 200 μέτρα. Πεσμένη κάτω την χτύπησαν στο κεφάλι και στο στόμα και προσπάθησαν να τη στραγγαλίσουν. Στη συνέχεια την έβαλαν μέσα σ' ένα τσουβάλι όπου είχαν ρίξει μια ώστα που της προκάλεσε κάψιμο σε όλο το δέρμα. Έπειτα τη βύθισαν επανειλημένα στο ποτάμι μέχρι ασφυξίας. Κατά τη διάρκεια των βασανιστρίων καμιά δεκαριά στρατιώτες της έλεγαν να παραδεχτεί ότι ανήκει στον EZLN και να αποκαλύψει πού κρύβει τα όπλα. Την άφησαν ελεύθερη την άλλη μέρα το πρώτο.

Στις 13 Φλεβάρη επίσης συνέλαβαν το Octavio Santiz, 24 χρονών. Τον κατηγόρησαν ότι είναι μέλος του EZLN και τον έδεσαν πίσω από ένα αυτοκίνητο που τον έσυρε σε μεγάλη απόσταση. Στη συνέχεια τον ξάπλωσαν ανάσκελα και του έριχναν νερό με λάστιχο στο στόμα ενώ ένας στρατιώτης πηδούσε πάνω στο στόμα του. Ο Santiz μεταφέρθηκε σ' ένα στρατόπεδο όπου, αφού τον έντυσαν με μια στολή του EZLN, απειλήσαν να τον σκοτώσουν. Έπειτα του πέρασαν μια θηλιά στο λαιμό και τον έκαναν να πάτεψε ότι θα τον κρε

Το ζήτημα της ιστορίας, η πολύπλευρη θέση των γεγονότων, η αναφορά στις μνήμες αυτών που τα έχουν και ίσως τα δημιούργησαν, η παρουσίαση των αγώνων του ανθρώπου στον δρόμο για την ελευθερία, και οι τραγικές στιγμές και καταστάσεις που στάθηκαν εμπόδιο σε αυτή την εξέλιξη, θα είναι η πραμάτεια αυτής της έβδομης σελίδας. Ειδωμένα από την ελευθεριακή-αντεξουσιαστική ματιά, απαλλαγμένα από την αίσθηση του κατεπείγοντος, αποφορτισμένα από την ένταση των δρόντων στιγμών, αλλά και βαθιά ενωμένα μαζί τους, θα προσπαθήσουμε να σταθούμε κριτικοί και αποκαλυπτικοί στο μέτρο των δυνατήτων μας, και της απόκρυψης τους από τους κρατούντες την "μοίρα" και τις "τύχες" της κοινωνίας.

Η σελίδα αυτή δεν θέλει να αποτελέσει τον τόπο μιας αρχειακής μουσειακού τύπου καταγραφής. Θέλει και ελπίζει ότι μέσα από τις συμβουλές, τις αρνήσεις, τις πληροφορίες, το διάλογο εν γένει θα αποτελέσει πεδίο προβληματισμού, ονειρισμού και επαναστατικής διάθεσης. Αυτή η σελίδα θα ακολουθήσει και θα στηριχθεί εν μέρη στην χρονολογική αναφορά και ενασχόληση με τα γεγονότα, πράγμα που σημαίνει ότι ανάλογα με το φόρτο και το βάρος των γεγονότων κατά τηνάποψη μας σε κάποια θα δίνεται περισσότερος χώρος εις βάρος κάποιων άλλων. Και βέβαια είναι κατανόητό ότι το περιορισμένο του χώρου είναι απαγορευτικό για μακροσκελή ανάπτυξη του θέματος. Έτοις θα προσπαθήσουμε μέσα από τις αναφορές να δημιουργήσουμε ένα σημείο εκκίνησης-προώθησης για περισσότερη και πο-

οτικά καλύτερη ενασχόληση με τα γεγονότα βάση για την δημιουργία μελετών, εκδόσεων, εκδηλώσεων που έτοις και αλλιώς η εφημερίδα αυτή θέλει να συνδράμει και να στηρίξει. Η έκδοση του πρώτου τεύχους και μαζί του και αυτής της σελίδας συμπίπτει με την εκρήξη της Κομμούνας του Παρισιού το 1871 που αποτέλεσε την πρώτη σοσιαλιστική επανάσταση, την πρώτη ουσιαστική άρνηση του κράτους και της ανάληψης της εξουσίας από τον ίδιο το λαό και για αυτόν. Συμπίπτει ακόμα με το σημείο εκκίνησης της πιο σύγχρονης επαναστατικής κριτικής και άρνησης του παλιού κόσμου, αυτή της εξέγερσης του Γαλλικού Μάη, που το Κίνημα της 22 Μάρτη και η κατάληψη της Ναντέρ αποτελεί μια σημαντική της στιγμή. Συμπέφεται όμως ακόμα με την σφαγή της Κροστανδιανής επανάστασης από τους μπολσεβίκους, των δολοφόνων Τρότσκι και Λένιν που θυσίασαν στο βαμά της μανίας τους για δύναμη και εξουσία το πιο όμορφο μαργαριτάρι στης Σοβιετικής επανάστασης και το ίδιο το μέλλον του σοσιαλισμού στα παγωμένα νερά της Βαλτικής. Τέλος η πρώτη αυτή μέρα της έκδοσης συμπίπτει με την δημιουργία του στρατοπέδου εκκαθάρισης, του Νταχάου.

Μια εφιαλτική μνήμη που δυστυχώς δεν μοιάζει ικανή να σταθεί φραγμός στην αναβίωση της φρίκης και του θανάτου που προμηνύει η επανεμφάνιση των νεοναζιστικών αρουραίων στον σύγχρονο κόσμο.

Γ. Μ.

Το κίνημα της 22 Μάρτη

ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 22 ΜΑΡΤΗ του 1968 μετά από την σύλληψη αυτιζμοπεριαλιστών αγώνιστών, οργανώθηκε πορεία διαμαρτυρίας που κατέληξε στην κατάληψη της πρωτανάστης του πανεπιστημίου της Ναντέρ από 150 περίπου φοιτητές που καθοδηγούνταν από μέλη της καταστασιακής ομάδας των "Λυσσασμένων". Η κατάληψη συνέπεσε με την ένταση των κινητοποιήσεων ενάντια στην "ποινικοποίηση" της πολιτικής δράσης στο πανεπιστήμιο καθώς και ενάντια σε μια σειρά σεξιστικών διακρίσεων. Ήδη από την αρχή της δεκαετίας είχε αρχίσει εκ νέου η αμφισβήτηση της καπιταλιστικής κοινωνίας και η έντονη κριτική των θεσμών στήριξης της, που έμελλε να ολοκληρωθεί με το βίαιο έσπασμα της εξέγερσης του Μάη.

Το κίνημα της 22 Μάρτη λειτουργώντας πάνω στη βάση της αυτοδιαχείρισης σε όλα τα επίπεδα, του αγώνα σε εκάδε μορφή ιεραρχίας, της ανακλητότητας των εκλεγμένων σε οποιοδήποτε χώρο και επιπέδο, της συνεχούς διακίνησης των ιδεών του αγώνα, ενάντια στην κυριαρχία και στο μονοπάλιο της πληροφόρησης, της αναγνώρισης της ποικιλομορφίας και της διαφορετικότητας των πολιτικών τάσεων του επαναστα-

τικού ρεύματος, αποτέλεσε την οργανωτική μορφή ένωσης και συντονισμού του.

Αρνούμενο να αυτοανακηρυχθεί σαν η θεωρητική πρωτοπορία, κατάνοησε βαθιά τις ιστορικές συγκυρίες και θεώρησε τον εαυτό του ως "δρώσα μειοψηφία", που στόχο είχε την δημιουργία παραδειγματικών πράξεων τέτοιων, που να είναι ικανές να παρασύρουν και να κινητοποιήσουν νέες δυνάμεις στις επαναστατικές διαδικασίες.

Λόγω της ιδιαίτερης φύσης του, ως συνεύρεσης στο μεγαλύτερο μέρος του φοιτητών, εστιάστηκε κυρίως στην κριτική του θεσμού του πανεπιστημίου, που αποτελούσε και τον φυσικό του χώρο δράσης, καθώς επίσης και στον καταμερισμό της εργασίας.

Σε μια προκήρυξη του κινήματος της 22 Μάρτη με τίτλο "Αυτή είναι μόνο η αρχή" διαβάζουμε: "Τα παιδιά των εργατών, αποτελούν μόνο το 10% των φοιτητών της ανώτατης εκπαίδευσης. Αγωνίζομαστε, άραγε, για να μπαίνουν περισσότεροι; Για μια δημοκρατική μεταρρύθμιση του πανεπιστημίου;... Όχι. Το πρόγραμμά μας δεν στοχεύει στο να μπορεί να γίνει διευθυντής ο γιος του εργάτη. Θέλουμε να εξαλείψουμε το διαχωρισμό ανάμεσα σε διευθυντές και εργαζό-

μενους". Και αλλού: "Αρνούμαστε να γίνουμε επιστήμονες ξεκομμένοι από την κοινωνική πραγματικότητα. Αρνούμαστε να χρησιμοποιηθούμε για να κερδίσουμε τη διάκριση ανάμεσα στην εκτελεστική εξουσία και τη διανοητική και οργανωτική εργασία. Θέλουμε να οικοδομήσουμε μια αταξική κοινωνία...".

"Ο αγώνας σας και ο αγώνας μας συγκλίνουν. Πρέπει να καταστρέψουμε ό,τι απομόνων τον έναν από τον άλλο. Πρέπει να συνενωθούμε τα κατειλημμένα εργοστάσια και οι σχολές."

Το κίνημα της 22 Μάρτη προσπάθησε να ενώσει τον αγώνα των εργατών με αυτό των φοιτητών και να τους εκτρέψει από τον μερικό διεκδικητικό ρόλο τους σε μια συνολική άρνηση της καπιταλιστικής κυριαρχίας, στην προοπτική της επανάστασης.

Αντιεξουσιαστικό από τη φύση τους και τους σκοπούς του, δικαιώθηκε, μέσα από την γεγονότα της φλόγας του Μάη και την κατάληξη του και τελείωσε μαζί μ' αυτό.

Πηγές: Το μήνυμα των οδοφραγμάτων, εκδόσεις Ελεύθερος Τύπου Ο Μάης του '68, εκδόσεις Διεθνής Βιβλιοθήκη

68, Η Παγκόσμια Έκρηκη, εκδόσεις Κομμούνα

Εξέγερση της Κροστάνδης

ΤΙΣ 18 ΜΑΡΤΗ 1921, την ημέρα που το παγκόσμιο προλεταριάτικο γιόρταζε την εγκαθίδρυση της Κομμούνας του Παρισιού μετά την συναδέλφωση στρατού και λαού, οι στρατιές των μπολσεβίκων έβαζαν τέλος στην επαναστατική έξεγέρση της Κροστάνδης, 600 νεκροί, 8000 αυτεξόριστοι, τα συντρίμμια της πόλης, το τέλος του ονείρου για μια αξιοπρεπή ζωή, το τέλος των ελπίδων για μια κομμουνιστική κοινωνία με ανθρώπινο πρόσωπο στις αχανεις εκτάσεις της ΕΣΣΔ.

Οι κρονοστανδιανοί, πρωτοπόροι στον αγώνα του 1905, πρωτοστατούντες και ηρωικοί υπερασπιστές της Σοβιετικής Δημοκρατίας στον αγώνα με ανθρώπινο πρόσωπο στις φακέλεις εκτάσεις της ΕΣΣΔ.

Με το τέλος του εμφυλίου οι Λένιν, Τρότσκι κλπ. προσπάθησαν να επιβάλλουν και να σταθεροποιήσουν την απόλυτη εξουσία του κόμματος. Διαβρώνοντας και στην ουσία καταργώντας τα Σοβιέτ και με την πρόφαση της έντονης εισβολής των έξοδων πρώτα χρόνιας, δεν ήταν από αυτούς που θα μπορούσαν να ανεχθούν την νέα τυραννία του κόμματος, τους και την μετάθεση της εξουσίας από τον λαό στους νέους διαχειριστές.

Με το τέλος του εμφυλίου οι Λένιν, Τρότσκι κλπ. προσπάθησαν να επιβάλλουν και να σταθεροποιήσουν την απόλυτη εξουσία του κόμματος, τους και την μετάθεση της εξουσίας από τον λαό στους νέους διαχειριστές.

Ο λαός πεινούσε στις πόλεις, οι κομματικοί επίτροποι αδιαφορούσαν για την κατάσταση, το κόμμα επεβάλλει δύο και σκληρότερους περιορισμούς. Οι κρονοστανδιανοί ανέλαβαν να εκφράσουν τις επιθυμίες εκατομμυρίων επαναστατημένων.

να έχουν ζώα τα οποία πρέπει να τα φροντίζουν οι ίδιοι και βέβαια να μην χρήσιμοποιούν μισθωτή εργασία.

11) Να δίνεται από τον τύπο η πιο πλατιά δημοσιότητα των απόφεων των Σοβιέτ.

12) Να επιπραπεί ελεύθερη βιοτεχνική παραγωγή που δεν χρησιμοποιεί μισθωτή εργασία.

Στις 6 Μάρτη, αρχίζουν οι μάχες μεταπό την τελεσίγραφο των μπολσεβίκων για απελευθέρωση των κρατουμένων κομματικών επιπρόπων και επιστροφή στην "τάξη" και συνεχίζονται από την πτώση της Κροστάνδης.

Η διαστρέβλωση των γεγονότων και η συκοφάντηση των επαναστατημένων που είχε αρχίσει από την αρχή της έξεγέρση

